

MSZ v Brně: 2 ZT 104/2013
Zmocněnec – Tomáš Pecina

U S N E S E N Í

Městský soud v Brně rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 18. prosince 2013 o stížnosti společnosti guidemedia etc s.r.o., se sídlem Brno, Příkop 843/4, IČ: 29282349, proti usnesení státního zástupce Městského státního zastupitelství v Brně ze dne 20.11.2013, č.j. 2 ZT 104/2013-111,

t a k t o :

Podle § 148 odstavec 1 písmeno c) trestního řádu se stížnost Guidemedia etc s.r.o. **z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Usnesením státního zástupce Městského státního zastupitelství v Brně ze dne 20.11.2013, č.j. 2 ZT 104/2013-111 byly dle § 79a odstavec 4 trestního řádu zamítnuty žádosti obviněné právnické osoby guidemedia etc s.r.o. o omezení zajištění peněžních prostředků na účtu č. , konkrétně o částky ve výši 1.451,- Kč, 21.138,- Kč, 53.508,- Kč, 577,- Kč, 2.626,- Kč, 12.595,- Kč, 1.901,48 Kč, 4.592,30 Kč a 1.451,- Kč. Proti citovanému usnesení si v zákonné třídní lhůtě od oznámení usnesení podala obviněná společnost guidemedia etc s.r.o. stížnost, ve které uvedla, že napadené usnesení je nezákonné. Zajišťovací institut zakotvený v § 79a trestního řádu je dočasným opatřením, jehož účelem je zamezit, aby pachatel trestného činu mohl finanční prostředky získané trestnou činností použít pro svou potřebu, případně je jinak učinit pro orgány činné v trestním řízení nedostupnými. Účelem zajištění ale není znemožnit obviněnému vyvíjet podnikatelskou činnost, neboť na obviněného je v souladu se zásadou presumpce neviny nutno pohlížet jako na nevinného. Napadené usnesení se přesto vůbec nezabývalo otázkou, k jakému účelu měly být zajištěné prostředky použity, a brání dokonce i tomu, aby obviněná splnila svou daňovou povinnost a zaplatila DPH. Tím však dochází k situaci, kdy obviněná ztrácí schopnost hradit své splatné závazky, včetně závazků vůči státu, a dostává se do úpadku, kdy jejím statutárním orgánům nezbude než podat u insolvenčního soudu návrh na prohlášení konkurzu na její majetek. Tento důsledek je tak v hrubém rozporu s účelem zajištění, kdy bez rozhodnutí o vině je tak fakticky vykonán absolutní trest. Proto bylo soudu navrženo, aby bylo napadené usnesení zrušeno a bylo vyhověno žádostem společnosti o omezení zajištění peněžních prostředků.

Městský soud v Brně přezkoumal z hlediska ustanovení § 147 odstavec 1 trestního řádu správnost výroku napadeného usnesení, jakož i řízení jemu předcházející, a dospěl k závěru, že stížnost společnosti guidemedia etc s.r.o. není důvodná.

Ze spisového materiálu, který měl soud k dispozici, bylo zjištěno, že obviněná je stíhána pro přečin popírání, zpochybňování, schvalování a ospravedlňování genocidia dle § 405 trestního zákoníku, kterého se měla dopustit jednáním přesně popsáním v usnesení o zahájení trestního stíhání obviněné, a to v souvislosti s vydáním a následným prodejem knižní publikace Hitlerovy projevy. Usnesením Policie České republiky, Krajského ředitelství policie

Jihomoravského kraje, SKPV, 2. oddělení obecné kriminality ze dne 9.9.2013, č.j. KRPB-2479-197/TČ-2013-060072, ve spojení s usnesením Městského soudu v Brně ze dne 26.9.2013 sp. zn. 70 Nt 1820/2013 bylo po předchozím souhlasu státního zástupce dle § 79a odstavec 1 trestního řádu rozhodnuto o zajištění peněžních prostředků na bankovním účtu obviněné společnosti č. _____, vedeného u Raiffeisenbank a.s., jehož je obviněná majitelem, a to až do celkové výše 7.900.000,- Kč, neboť zjištěné skutečnosti nasvědčovaly tomu, že peněžní prostředky na účtu u banky byly výnosem z trestné činnosti. Uvedené usnesení bylo odůvodněno tím, že právě na předmětný účet společnosti byly zasilány kupujícími platby za vydanou knihu „Adolf Hitler. Projevy“, jejímž byla společnost guidemedia etc s.r.o. nakladatelem, kdy ačkoli ke dni zajištění doposud došlo k prodeji pouze asi přes 500 ks výtisků této knihy, z výpisu z předmětného bankovního účtu bylo zřejmé, že na tento i nadále přicházely platby za jejich nákup, a nešlo tak do budoucna vyloučit, že dojde k prodeji všech výtisků knihy a zisku výnosu z trestné činnosti ve výši zajišťované částky, kdy ke dni zajištění peněžních prostředků již převyšoval dosavadní výnos z prodeje knihy dokonce výrazně zůstatek na účtu nakladatelství. Společnost guidemedia etc s.r.o. si pak celkem devíti žádostmi požádala o omezení uvedeného zajištění, a to z důvodu povinnosti uhradit své závazky, konkrétně fakturu dodavateli účetního softwaru (2x 1.451,- Kč), obalového materiálu (21.138,- Kč), internetu (577,- Kč), z důvodu povinnosti uhradit daň z přidané hodnoty (53.508,- Kč), poplatek za skladovací služby (2.626,- Kč), za vedení účetnictví (12.595,- Kč), za distribuční služby (1.901, 48 Kč) nebo za poštovní služby (4.592,30 Kč).

Na základě shora uvedeného soud neshledal stížnost obviněné guidemedia etc s.r.o. důvodnou. Dle § 79a odstavec 3 trestního řádu jestliže zajištění peněžních prostředků na účtu pro účely trestního řízení již není třeba nebo zajištění není třeba ve stanovené výši, orgán činný v trestním řízení uvedený v odstavci 1 zajištění zruší nebo je omezí. Ze spisového materiálu ani ze žádostí obviněné společnosti guidemedia etc s.r.o., případně z podané stížnosti do napadeného usnesení státního zástupce, se nicméně žádným způsobem nepodává, že by od pravomocného zajištění peněžních prostředků na účtu obviněné a rozhodnutí soudu dne 26.9.2013 došlo ke vzniku jakékoli skutečnosti, která by mohla mít na výši zajištění peněžních prostředků jako výnosu z trestné činnosti vliv tak, aby mohl být učiněn závěr, že zajištění prostředků již není třeba ve stanovené výši a mohlo tak být přistoupeno k omezení zajištění (například by došlo k zastavení prodeje knihy a nebyl by tak již důvod se domnívat, že z prodeje knihy bude mít obviněná společnost budoucí výnos, případně by bylo zjištěno, že peněžní prostředky na účtu nebyly výnosem z trestné činnosti ve stanovené výši apod.). Obviněná v rámci podaných žádostí nicméně pouze bez dalšího odkázala na nutnost úhrady svých závazků (ať již státu, nebo soukromým dodavatelům určitých služeb) s tím, že v podané stížnosti do napadeného usnesení dodala, že nemá z jakých prostředků úhradu provést. K tomuto musí soud nicméně uvést, že podstatou zajištění peněžních prostředků je právě omezení dispozičního práva majitele účtu k těmto prostředkům, a to v daném případě nejen k těm prostředkům, které v době rozhodnutí již na účtu byly, ale i peněžních prostředků dodatečně došlých na účet, a to až do výše zajištění, za podmínky, že se i na ně vztahuje důvod zajištění (tj. je zde podezření, že jsou i tyto výnosem z trestné činnosti). Nelze tak bez dalšího omezit zajištění peněžních prostředků, které jsou zajištěny jako výnos z trestné činnosti, pouze s odůvodněním, že obviněná společnost je povinna hradit své existující závazky vzniklé v souvislosti s jejím běžným chodem. Zajištění peněžních prostředků dle § 79a odstavec 1 trestního řádu je pak nepochybně skutečně opatřením pouze dočasným, časově omezeným, nicméně s ohledem na trvajícím podezření, že zajištěné peněžní prostředky na účtu u banky jsou v daném případě výnosem z trestné činnosti (v mezidobí od zajištění prostředků došlo i k zahájení trestního stíhání obviněné), nelze považovat dosavadní dobu trvání zajištění peněžních prostředků (přes tři měsíce) za nepřiměřenou.

Městský soud v Brně tak nezjistil po přezkoumání spisového materiálu žádné pochybení v postupu ani v následném rozhodnutí státního zástupce, proto byla stížnost dle § 148 odstavec 1 písmeno c) trestního řádu jako nedůvodná zamítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení není další řádný opravný prostředek přípustný.

Městský soud v Brně
dne 18. prosince 2013

Mgr. David Otevřel, v.r.
předseda senátu

Za správnost: Köhlerová